

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

เยาวชนหรือผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายสำคัญกลุ่มหนึ่ง ที่จะต้องได้รับการเสริมสร้างคุณภาพ เพราะในอนาคตเยาวชนจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในทางประชากรศาสตร์ เยาวชนเป็นประชากรที่อยู่ในกลุ่มอายุที่มีความสำคัญต่อทั้งภาวะเจริญพันธุ์และกำลังแรงงานของประเทศ สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ.2523 พบว่ามีจำนวนเยาวชน 9.9 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2527:25) ต่อมาเพิ่มขึ้นเป็น 11.2 ล้านคน ในปี พ.ศ.2533 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2537:22) และคาดว่าเมื่อสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) จะมีเยาวชนถึง 12.4 ล้านคน โดยครึ่งหนึ่งของเยาวชนทั้งหมดนั้น อยู่ในกลุ่มอายุ 15-19 ปี (กองวางแผนทรัพยากรมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2534:16)

ประชากรกลุ่มอายุ 15-19 ปี หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าวัยรุ่นนั้น ส่วนหนึ่งกำลังอยู่ในวัยเรียน และอีกส่วนหนึ่งเริ่มเข้าสู่กำลังแรงงาน ประชากรกลุ่มนี้อยู่ในวัยที่มีการเปลี่ยนแปลง จากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความสนใจในเรื่องทางเพศ ประกอบกับความเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้วัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยที่ไวต่อการยอมรับสิ่งใหม่ๆ และง่ายต่อการเปลี่ยนแปลง อาจมีแนวโน้มที่จะประพฤติดนอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์

จากข้อมูลที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวนไม่น้อยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนหรือก่อนการสมรส อาทิเช่น จากการศึกษาเรื่องการยอมรับการคุมกำเนิดของกลุ่มวัยรุ่นในสถาบันอาชีวศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 62 ส่วนนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 12 (สิบบงษ์ ไชยพรรค 2530:103-104) และจากการศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 836 คน พบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 23.3 โดยนักเรียนวัยรุ่นชายเคยมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 40.6 ในขณะที่นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 6.6 (จุฑามาศ นุชนารถ 2531:83)

ในสังคมไทยนั้น มีค่านิยมและบรรทัดฐานที่เน้นการรักษาพรหมจรรย์ของหญิงสาวไว้ก่อนแต่งงาน และยึดถือมาตรฐานที่แตกต่างกันระหว่างหญิงชาย โดยคนส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นการ

ไม่สมควรอย่างยิ่งที่ผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ในขณะที่ประเด็นดังกล่าวไม่ใช่เป็นเรื่องเสียหายสำหรับผู้ชาย ข้อมูลเบื้องต้นจากโครงการสถานภาพสตรี และภาวะเจริญพันธุ์ (นภาพร ชโยวรรณ 2537:7-12) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ในปัจจุบันสตรีหลายคนไม่ได้ปฏิบัติตามค่านิยมที่เป็นอยู่ในสังคม 1 ใน 5 ของสตรีไทยที่สมรสเคยมีเพศสัมพันธ์กับสามีก่อนแต่งงาน และเมื่อพิจารณาแยกตามเขต เมืองและชนบท พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของสตรีที่สมรส ซึ่งอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เคยมีเพศสัมพันธ์กับสามีก่อนแต่งงาน ในขณะที่เมืองอื่นมีประมาณร้อยละ 36 และในชนบทมีร้อยละ 15 ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นภาพที่น่าสนใจ ดังนั้นจึงควรจะมีการศึกษาเพิ่มเติม สำหรับกลุ่มคนที่ยังไม่ได้แต่งงาน เช่น กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาว่ามีพฤติกรรมทางเพศอย่างไร และมีปัจจัยอะไรเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมดังกล่าว

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตั้งแต่ปัญหาในระดับบุคคล จนกระทั่งถึงในระดับสังคม ปัญหาเหล่านี้ได้แก่ การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ การตั้งครรภ์และการเกิดคนนอกสมรส การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ดังจะเห็นได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ต่างๆ ที่แสดงให้เห็นถึง ปัญหาอันเนื่องมาจากการมีเพศสัมพันธ์ อาทิเช่น สถิติของกองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข รายงานว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์(AIDS) ผู้มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ (ARC) และผู้ติดเชื้อเอดส์โดยไม่มีอาการ (HIV infection) ตั้งแต่เดือนกันยายน 2527 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2534 มีจำนวนถึง 34,354 คน โดยประมาณร้อยละ 14.1 เป็นวัยรุ่นที่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 15 - 19 ปี หรือคิดเป็นจำนวนถึง 4,846 คน เป็นเพศชาย 1,130 คน และเป็นเพศหญิง 3,716 คน (กองระบาดวิทยา 2534:6) และจากสถิติของกองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ รายงานว่ามีผู้ป่วยเป็นกามโรค ในปีงบประมาณ 2532 มีจำนวนทั้งสิ้น 361,229 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้มีอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 83,944 คน เป็นเพศชาย จำนวน 27,430 คน และเพศหญิง 56,514 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.8 ของผู้ป่วยเป็นกามโรค (กองกามโรค 2532:10) ส่วนปัญหาการทำแท้ง จากการศึกษาเรื่องการทำแท้งในภูมิภาคชนบท พบว่า ร้อยละ 26.1 ของหญิงที่ทำแท้งอยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 15-20 ปี ในจำนวนนี้ ร้อยละ 14.6 ยังเป็นโสดอยู่ และร้อยละ 4.5 ยังเป็นนักเรียน (Ministry of Public Health 1985:16) นอกจากนี้จากการศึกษาของ สุพร เกิดสว่าง และอมร เกิดสว่าง (2529:25) พบว่า วัยรุ่นประมาณร้อยละ 41.5 ที่มาขอรับคำแนะนำจากคลินิกสำหรับวัยรุ่น มาด้วยเรื่องการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา และจากการศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของผู้ป่วยแท้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระหว่างปี 2527 - 2531 พบว่า สตรีที่ทำแท้งผิดกฎหมายมากที่สุด (ร้อยละ 31.8 ของสตรีที่แท้งทั้งหมดทุกประเภท) มีอายุต่ำกว่า 19 ปี (เนาวรัตน์ สุนทรักษ์ 2534 : 27 - 35)

ปัญหาดังกล่าวข้างต้นต่างก็มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากร ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการเพิ่มภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพของมารดาวัยรุ่นและทารก การตัดทอนโอกาสทางการศึกษาคหาความรู้ของเยาวชน และยิ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศให้กลับเพิ่มสูงขึ้น เพราะสตรีที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยจะมีระยะเวลาที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์นาน จึงมักจะมีโอกาสมีบุตรได้เป็นจำนวนมาก ถ้าหากไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด

เมื่อพิจารณาประชากรวัยรุ่นกลุ่มต่างๆ แล้วพบว่า นักเรียนระดับอาชีวศึกษาเป็นกลุ่มที่น่าสนใจกลุ่มหนึ่ง เพราะกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัย และเมื่อสำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพและเริ่มมีครอบครัว นอกจากนี้ผลจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบครอบครัว ความผูกพันใกล้ชิดของสมาชิกในครอบครัวลดน้อยลงกว่าในอดีต บิดามารดามีเวลาอยู่กับบุตรน้อยลง และนักเรียนบางคนอาจต้องแยกจากครอบครัวมาพักอยู่ในหอพักโดยไม่มีผู้ปกครองดูแล จึงช่วยเสริมโอกาสของการมีเพศสัมพันธ์ ยิ่งไปกว่านั้นแรงจูงใจทางสังคมในปัจจุบัน ไม่ว่าจะมาจากกลุ่มเพื่อนหรือสื่อต่างๆ เช่น สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

จังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ติดอันดับของประเทศแห่งหนึ่ง และมีนักท่องเที่ยวจากในประเทศ และต่างประเทศ เข้ามาเที่ยวกันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นแหล่งพักผ่อนตากอากาศชายทะเลที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก รวมทั้งเป็นศูนย์รวมของสถานเริงรมย์ต่างๆ ชลอสรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลืมตระกูล(2526:6) กล่าวว่า "...เมืองที่มีสังคมของชุมชน มีตัวอย่างกระตุ้นทางเพศ จะทำให้เด็กเข้าใจไม่ถูกต้อง ผลที่ตามมาก็คือ ประชากรทุกระดับสามารถหาความสุขทางเพศได้อย่างอิสระ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่มีความต้องการทางเพศมาก ชอบเลียนแบบ และเป็นวัยที่กำลังประสบปัญหาในสังคมมากที่สุด..."

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีหน้าที่ให้บริการและความรู้ด้านสุขภาพอนามัย แก่วัยรุ่นในสถานศึกษาระดับอาชีวะในจังหวัดชลบุรี ซึ่งอยู่ในโครงการพัฒนาความพร้อมด้านอนามัยครอบครัวสำหรับเยาวชน ของกระทรวงสาธารณสุข จึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวะในจังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการนำไปพิจารณาประกอบการวางแผน แก้ไข และป้องกันปัญหาต่างๆ อันเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมทางเพศ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจทางสังคม และพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวะในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคมและแรงจูงใจทางสังคม กับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนระดับอาชีวะในจังหวัดชลบุรี

แนวคิดเชิงทฤษฎี

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบการวิเคราะห์ภาวะเจริญพันธุ์ของ Freedman มาประยุกต์ใช้เป็นแนวคิดในการศึกษา ซึ่งกรอบการวิเคราะห์ของ Freedman (1967:5-9) ได้นำเอาแนวความคิดของ Davis and Blake (1956:211-235) เกี่ยวกับตัวแปรระหว่างกลางมาพิจารณาพร้อมกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อัตราตาย โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวแปรระหว่างกลาง (Intermediate Variables) มีทั้งหมด 11 ตัว และแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อโอกาสในการร่วมเพศ(ตัวแปรแห่งการร่วมเพศ)

ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกัน หรือแยกจากกันของคู่สมรสในระยะเจริญพันธุ์

1. อายุของการเข้าสู่การอยู่ร่วมกันทางเพศ
2. การครองโสดอย่างถาวร อัตราส่วนของผู้หญิงซึ่งไม่เคยเข้าสู่การอยู่ร่วมกันทางเพศ
3. ขนาดของระยะเวลาสืบทอดพันธุ์ที่ใช้หลังจากหรือระหว่างการอยู่ร่วมกัน

ปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโอกาสที่จะร่วมเพศระหว่างคู่ที่อยู่ร่วม

4. การงดเว้นการร่วมเพศโดยสมัครใจ
5. การงดเว้นการร่วมเพศโดยไม่สมัครใจ
6. ความบ่อยครั้งในการร่วมเพศ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อโอกาสในการปฏิสนธิ

7. ความสามารถในการมีครรภ์และความไม่สามารถในการมีครรภ์ ซึ่งถูกกระทบโดยสาเหตุที่ไม่ได้ตั้งใจ
8. การใช้หรือไม่ใช้การคุมกำเนิด
9. ความสามารถในการมีครรภ์และความไม่สามารถในการมีครรภ์ ซึ่งถูกกระทบโดยสาเหตุที่ตั้งใจ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตั้งครรภ์และการให้กำเนิดบุตร

10. การตายของเด็กในครรภ์จากสาเหตุที่ไม่ตั้งใจ

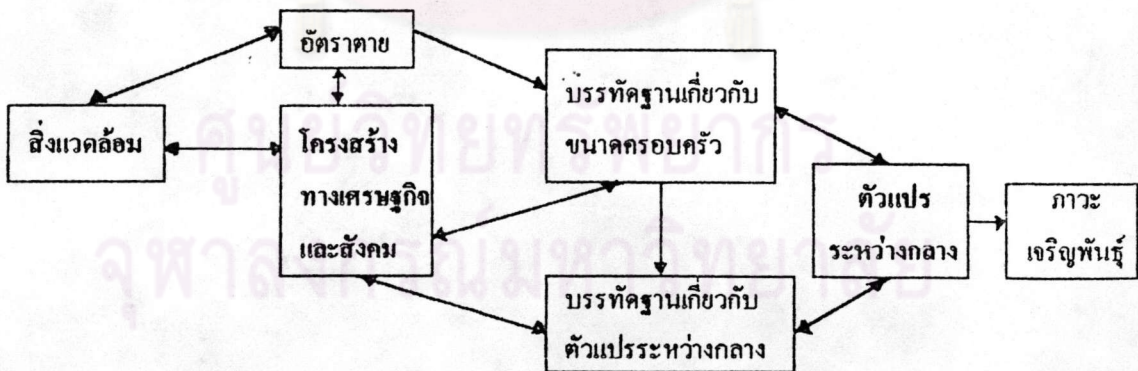
11. การตายของเด็กในครรภ์จากสาเหตุที่ตั้งใจ

นอกเหนือจากตัวแปรระหว่างกลาง 11 ตัว Freedman ยังได้นำปัจจัยอื่นๆที่มีผลกระทบต่อภาวะเจริญพันธุ์มาพิจารณาร่วมด้วยคือ

1. บรรทัดฐานสังคม(Social Norms) เกี่ยวกับขนาดของครอบครัว
2. บรรทัดฐานสังคมเกี่ยวกับ ตัวแปรระหว่างกลางแต่ละตัว
3. รูปขององค์กรทางสังคม(Social Organization) เกี่ยวกับบรรทัดฐานขนาดครอบครัว
4. องค์กรทางสังคมรูปอื่นๆซึ่งกระทบภาวะเจริญพันธุ์ โดยมีอิทธิพลต่อบรรทัดฐานหรือค่านิยมเกี่ยวกับตัวแปรระหว่างกลาง
5. อัตราตาย
6. อัตราการย้ายถิ่น
7. ปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น แรงจูงใจทางสังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อตัวแปรระหว่างกลาง

Freedman อธิบายถึงความแตกต่างของระดับภาวะเจริญพันธุ์ในแต่ละสังคม เป็นผลมาจากความแตกต่างของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อัตราตายและโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผลทั้งโดยตรงต่อตัวแปรระหว่างกลาง และมีผลทางอ้อมโดยผ่านบรรทัดฐานเกี่ยวกับขนาดครอบครัว และบรรทัดฐานที่เกี่ยวกับตัวแปรระหว่างกลางที่มีอิทธิพลต่อภาวะเจริญพันธุ์ โดยตัวแปรระหว่างกลางจะทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดภาวะเจริญพันธุ์โดยตรง ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบการวิเคราะห์ภาวะเจริญพันธุ์ของ FREEDMAN

แหล่งที่มา :FREEDMAN 1967:6

หากพิจารณาเฉพาะตัวแปรแห่งเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นตัวแปรระหว่างกลางตัวหนึ่งที่มีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์นั้นจะพบว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นผลมาจากความแตกต่างในเรื่องบรรทัดฐานเกี่ยวกับครอบครัว และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ตลอดจนโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม เพราะในแต่ละสังคมนั้น เมื่อลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่าง

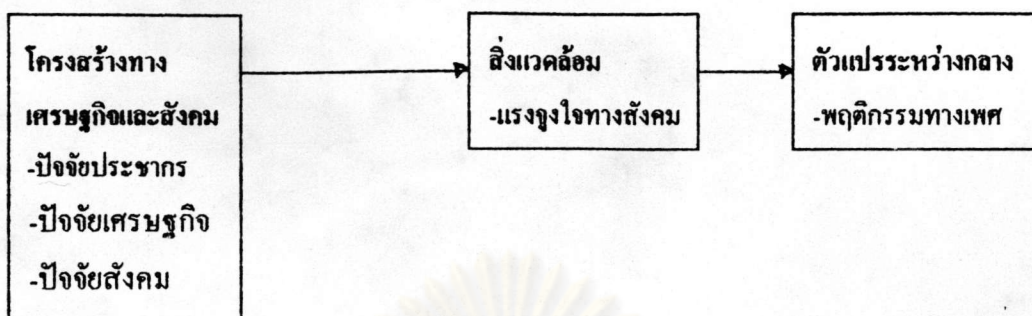
กัน ย่อมทำให้สิ่งแวดล้อมและบรรทัดฐานแตกต่างกันด้วย เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา จากการศึกษาของกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของ Robinson, Karl and Balswick (1972) ระหว่างปี ค.ศ. 1965 และ 1970 และ Croake and James (1973) ในปี ค.ศ. 1968 และ 1973 พบว่าค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีการเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูงขึ้น (Karl, Balswick and Robinson 1977:455-458)

Brewster (1994:603-613) ได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง การร่วมเพศกับภาวะเจริญพันธุ์มาใช้ในการสร้างกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรรภ์นอกสมรสของสตรีวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา Brewster กล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะนำไปสู่การเปิดเสี่ยงต่อการตั้งครรรภ์ ซึ่งปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น ได้แก่คุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น อายุ การศึกษา และภูมิหลังของครอบครัว รวมทั้งคุณลักษณะของชุมชนที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่

คุณลักษณะส่วนบุคคล และภูมิหลังของครอบครัว จะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความเชื่อ และการดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและการตั้งครรรภ์นอกสมรส อาทิเช่น ผู้ที่มีภูมิหลังมาจากครอบครัวที่แตกแยก อาจจะรู้สึกว่าจะไม่จำเป็นที่จะต้องรอนแต่งงาน แล้วค่อยมีเพศสัมพันธ์ และอาจจะมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นการทำให้ตนเองเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ Brewster ยังกล่าวว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสทางการศึกษาสูง จะรู้สึกว่าเป็นการเสียโอกาสทางการศึกษาหากมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในขณะที่กลุ่มที่มีโอกาสทางการศึกษาน้อยกว่า จะมองเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในลักษณะที่ตรงกันข้ามกับกลุ่มแรก ซึ่งแนวความคิดนี้สามารถนำมาใช้ได้กับกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้ เพราะกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษามีโอกาสทางการศึกษาไม่สูงนัก มีระยะเวลาเรียนค่อนข้างสั้น และมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่การทำงานในเชิงเศรษฐกิจหลังจากสำเร็จการศึกษา มากกว่าที่จะศึกษาต่อ ดังนั้นกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา จึงมีโอกาสเปิดเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนค่อนข้างสูง

จากกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีของ Freedman และ Brewster ผู้วิจัยจึงได้นำกรอบแนวความคิดทั้งสองมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยมีแนวความคิดว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม หรือปัจจัยภูมิหลังของนักเรียนอาชีวศึกษาแต่ละคน จะส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจทางสังคม และส่งผลกระทบต่อทางอ้อมไปยังพฤติกรรมทางเพศ ดังแผนภาพต่อไปนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นกำลังเป็นพฤติกรรมที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์และสังคม รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมรอบตัวซึ่งเปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความสนใจในเรื่องเพศ อยากรหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้กับชีวิต โดยเฉพาะประสบการณ์ทางเพศ ประกอบกับในปัจจุบันสภาพแวดล้อม หรือแรงจูงใจทางสังคม มีส่วนช่วยในเรื่องเพศมากขึ้น เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ วีซีดี ไอ ที่เผยแพร่ข่าวสารเรื่องเพศอย่างไม่เหมาะสม และสถานเริงรมย์ต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย รวมถึงมีการขายบริการทางเพศด้วย นอกจากนี้ผลของการพัฒนาประเทศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อระบบครอบครัว ความผูกพันใกล้ชิดของสมาชิกในครอบครัวลดน้อยลงกว่าในอดีต บิดามารดามีเวลาอยู่กับบุตรน้อยลง นักเรียนบางคนต้องเดินทางมาจากต่างจังหวัด และเข้ามาอยู่ในหอพัก โดยไม่มีผู้ปกครองดูแล รวมทั้งอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกที่เผยแพร่เข้ามาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะวัฒนธรรมที่เปิดเผยในเรื่องเพศ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในวัยรุ่น

จากการศึกษาเรื่องของวัยรุ่นในสถานศึกษาพบว่า มีวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์(2526:89-90) ศึกษาเรื่องความรู้ เจตนาคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 658 คน เป็นชาย 274 คน หญิง 384 คน พบว่านักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 21.3 (140 คน) ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีร้อยละ 69.3 กับคูรักร้อยละ 26.4 มีนักเรียนหญิงเพียงร้อยละ 4.3 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรักร และการศึกษาของชลอศรี แดงเปี่ยมและประยงค์ ลิ้มตระกูล (2526:106-107) ที่ศึกษาในนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาสายสามัญและสายวิชาชีพ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ร้อยละ 53 ของ

นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ ถึงร้อยละ 86 และการศึกษาของสมชาย ลักขณานุกรณ์ (2527:89) ที่ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันกามโรคในนักเรียนนักศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเคยเที่ยวหาหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 52 ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของสุมาลี โพธิ์ทอง (2528:96-98) ที่ศึกษาในนักเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับสตรีที่มีอาชีพบริการทางเพศคือ ร้อยละ 56 ในนักเรียนอาชีวศึกษา และร้อยละ 55 ในนักเรียนมัธยมศึกษา และการศึกษาของชวนชม สกนธวัฒน์และคณะ (2529:58) ที่ศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถึงร้อยละ 52 คิดเป็นนักเรียนชายร้อยละ 74 ของนักเรียนชายทั้งหมด และนักเรียนหญิงร้อยละ 31 ของนักเรียนหญิงทั้งหมด

สีบพงษ์ ไชยพรรค (2530:103-104) ศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นพบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 62 ส่วนนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 12 และการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531:45) ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 23.3 คิดเป็นนักเรียนชายร้อยละ 40.6 และนักเรียนหญิงเพียงร้อยละ 6.6 โดยส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี รองลงมากับคนรัก นอกจากนี้ การศึกษาของคนอื่นๆก็พบเช่นเดียวกัน(สุพักตร์ วาณิชเสณี และขจิต ชูปัญญา 2533:76-80; ศุภจรี วชิภวัฒน์ 2533:44 และอังสนา บุญธรรม 2535:105) และการศึกษาของสุมนา ชมพูทวีปและคณะ (2533:31-36) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะและประสพการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี 2529 พบว่า นักเรียนทั้งหมดเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 6.7 คิดเป็นนักเรียนชายร้อยละ 12.0 และนักเรียนหญิงร้อยละ 1.1 ส่วนการศึกษาของนฤมล รัตนไพจิตร (2533:76) ในกลุ่มนักเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา พบว่า นักศึกษาชายร้อยละ 51 เคยมีเพศสัมพันธ์ และการศึกษาเรื่องการเฝ้าระวังความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับอาชีวจังหวัดนครราชสีมา (ศูนย์ระบาดวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2534:11-30) พบว่านักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 28.3 ส่วนนักเรียนหญิงมีร้อยละ 2.4

การศึกษาที่ผ่านมาของวัยรุ่นนอกสถานศึกษา เช่น การศึกษาของ สันหัด เสริมศรีและสีบพงษ์ ไชยพรรค (2530:303-313) พบว่า วัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค มีประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 39 ของกลุ่มตัวอย่าง และจากการศึกษาของ ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530:284-286) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท จำนวน 361 คน เป็นชาย 175 คน หญิง 184 คน พบว่า วัยรุ่นชาย ร้อยละ 66 วัยรุ่นหญิง ร้อยละ 9 เคยมีเพศสัมพันธ์ และจากการศึกษาเรื่องทักษะและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย (เกื้อ วงศ์บุญสิน และเยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม 2532:79-99) พบว่า เยาวชนชายร้อยละ 52.1 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ และการศึกษาของพิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536:110) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล

ต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคณงานสตรีวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล พบว่า เคยมีเพศสัมพันธ์ (ก่อนการสมรส) ประมาณร้อยละ 23

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางเพศซึ่งส่วนใหญ่จะศึกษา
เฉพาะการมีเพศสัมพันธ์นั้น พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่จะมี
สัดส่วนสูงกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา และนักเรียนชายจะมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่า
นักเรียนหญิง นอกจากนี้ จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และ
แรงจูงใจทางสังคม ยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศด้วย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ปัจจัยทางประชากรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

อายุ

เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น อายุที่เพิ่มขึ้นจะทำให้มีพัฒนาการทางเพศเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับ
ตนเองมีความเป็นอิสระจากครอบครัว และมีโอกาสคุ้นเคยใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่มี
อายุน้อยกว่า ดังนั้นอายุจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีผลต่อความแตกต่างของพฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษาของปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ (2530:284-292) ศึกษาเรื่องพฤติกรรม
ทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท พบว่า อัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นในกลุ่ม
วัยรุ่นหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และจากการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531:53) เรื่องการมี
เพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณ
บุรี พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ นักเรียนวัยรุ่น อายุ 15 ปี
เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 10.5 และเมื่ออายุมากขึ้น สัดส่วนของการเคยมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย
คือ นักเรียนอายุ 19 ปีขึ้นไป เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 38.5 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่น
หญิง ประเทศสหรัฐอเมริกาปี 1971, 1976 และ 1979 พบว่า ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่อายุมากกว่า จะเคยมี
เพศสัมพันธ์สูงกว่าวัยรุ่นหญิงที่มีอายุน้อยกว่า (Kantner and Zelnik 1972:58-62; Karl, Balswick
and Robinson 1977:455-458; Hofferth, Karhn and Baldwin 1987:46-50; Morris, et al. 1988:
147-151; Sonenstein, Pleck and Leighton 1989:48-53)

จากการศึกษาที่ผ่านมา จึงอาจสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่าจะมีพฤติกรรมทางเพศ
สูงกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า

เพศ

สังคมไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยนั้น หญิงไทยมีฐานะทางสังคมดีกว่าชายเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมเก่าของจีน และอินเดีย ซึ่งยอมรับความเหลื่อมล้ำทางด้านสถานภาพ และความสามารถระหว่างชายกับหญิง สตรีจึงต้องจำกัดบทบาทอยู่เบื้องหลังบุรุษ (สุภัทรา สิงหลกะ 2525:46) แต่จะเห็นว่า ทักษะและค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อสตรีไทยนั้นดีกว่าของประเทศจีนและอินเดียมาก แม้ว่าจะด้อยกว่าบุรุษก็ตาม การที่สังคมไทยยึดถือมาโดยตลอดเวลาคือ บุรุษเป็นผู้นำในครอบครัว ในชุมชน และประเทศชาตินั้น เนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านสรีระร่างกายระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สังคมกำหนดให้สตรีเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า (คณะอนุกรรมการพัฒนากิจกรรมและบทบาทสตรี 2523:175-176)

สถานภาพของสตรีไทยในปัจจุบันแตกต่างจากอดีตมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ จึงทำให้สตรีออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น นอกเหนือจากการรับภาระแต่เพียงเป็นแม่บ้านที่ดี เกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน ทั้งสามีและภรรยา มีสิทธิปกครองทรัพย์สินโดยเท่าเทียมกัน ทั้งสองฝ่ายต้องปรึกษากันก่อนที่จะทำนิติกรรมใดๆ และต้องได้รับการยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งก่อนทำนิติกรรม แต่ยังมีค่านิยมประการหนึ่งที่ยังคงความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างชายหญิงคือ เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ หญิงควรรักษานวลสงวนตัว ไม่เป็นฝ่ายเสนอให้ชายก่อน และไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่เพศชายสามารถมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงานโดยไม่เป็นเรื่องเสื่อมเสีย

จริยา พงศ์วิวัฒน์ (2526:129-131) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะ และความต้องการของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเรื่องเพศศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน แต่เป็นเรื่องเสื่อมเสียถ้าผู้หญิงจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ (2528:141-143) ศึกษาเรื่องชายผู้เกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณี ในนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษามีทัศนคติเห็นด้วยที่จะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน และจากการศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528:50-52) เรื่องการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาชายได้รับการยินยอมให้มีประสบการณ์ทางเพศ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูงกว่านักศึกษาหญิง และจากการศึกษาของ วิภาญ รุ่งอุทัย (2533:101) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า เพศของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิปะสิทธิ์ (2526:96) ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 48.9 เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่นักเรียนหญิง พบเพียง ร้อยละ 1.6 และการศึกษาวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค ของสันทัด เสริมศรี และ สิบพงศ์ ไชยพรรค (2530:303-313) พบว่า วัยรุ่นชายเคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศหญิง กล่าวคือร้อยละ 62.4 ของวัยรุ่นชาย และ ร้อยละ 12.3 ของวัยรุ่นหญิง ตามลำดับ และการศึกษา ของปราโมทย์ ประสาท กุลและคณะ(2530:284-286) และการศึกษาอื่นๆ (จุฑามาศ นุชนารด 2531:45, ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ 2529:49) พบในลักษณะเดียวกันคือ จำนวนนักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าจำนวน นักเรียนหญิง และจากการศึกษาของ Schur (1984:113) ซึ่งศึกษาในนักศึกษาระดับวิทยาลัย พบว่า ร้อยละ 75 ของนักศึกษาชาย เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสูงกว่านักศึกษาหญิงซึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 60 สำหรับในกลุ่มที่ไม่ได้เป็นนักศึกษา ซึ่งอยู่ในช่วงอายุเดียวกัน พบว่า วัยรุ่นชายเคยมีเพศสัมพันธ์ สูงกว่าเพศหญิง ร้อยละ 79 และ 72 ตามลำดับ และการศึกษาอื่นๆ ในต่างประเทศก็พบเช่นเดียวกัน (Karl, Balswick and Robinson 1977:455-458; Morris, et al. 1988:147-151; United States 1992: 51-52)

จากการศึกษาที่ผ่านมา เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดย นักเรียนชายจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนมีผลต่อความแตกต่างของพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากการที่วัยรุ่น จะประกอบพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การ ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เที่ยวหญิงบริการทางเพศ การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการดู ภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับการร่วมเพศนั้น จะต้องจ่ายเงินในการไปประกอบพฤติกรรม เหล่านั้น

จากการศึกษาของสันทัด เสริมศรี และสิบพงศ์ ไชยพรรค (2530:303-313) พบว่า นักเรียนที่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายแตกต่างกันจะมีประสบการณ์ทางเพศแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับค่า ใช้จ่ายมาก จะมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายน้อย และจากการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารด (2531:46) พบว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูงขึ้น การมีเพศสัมพันธ์ก็ ยิ่งสูงขึ้นด้วย ดังที่พบว่านักเรียนที่รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนตั้งแต่ 1000 บาทขึ้นไป เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 46.5 ส่วนนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนน้อยกว่า 500 บาท เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 20.1 ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของนฤมล รัตนไพจิตร ที่ศึกษาในนักเรียนชายระดับอาชีวศึกษา จังหวัด

สงขลา (2533:192-200) และ ศุภจรี วชิวิวัฒน์ ที่ศึกษาในนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน กรุงเทพมหานคร (2533:47)

จากการศึกษาของชลอศรี แดงเปี่ยมและประยงค์ ลีมิตระกุล (2526:43-44) ในนักเรียนชาย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูง จะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าและเสี่ยงต่อการติดเชื้อมโรคได้มากกว่านักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายประจำเดือนต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายสูง มีโอกาสเที่ยวหญิงบริการทางเพศได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาอื่นๆ เช่นเดียวกัน (อังสนา บุญธรรม 2535:114 และอัญชลี คคือนุรักษ์ 2535:63)

จากการศึกษาที่ผ่านมา จึงอาจพิจารณาได้ว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากกว่า จะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนน้อยกว่า

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

สถานภาพสมรสของบิดามารดา

บ้านที่แตกแยกโดยบิดามารดาหย่าร้าง หรือเสียชีวิต ทำให้เด็กต้องขาดบิดาหรือมารดา นับว่ามีอิทธิพลที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการของวัยรุ่น วัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัวที่สมบูรณ์ มีทั้งบิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาสามารถให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความรักความอบอุ่น และก่อให้เกิดพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ของวัยรุ่นเป็นไปในทางที่เหมาะสม (จำเนียร ช่วงโชติและคณะ 2521:208)

จากการศึกษาของ Thornton และ Camburn (1987:325-326) พบว่าการแยกกันอยู่และการแต่งงานใหม่จะมีผลต่อบุตร โดยการที่บิดามารดาแยกกันอยู่เนื่องจากการหย่าร้าง อาจทำให้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดามารดา และบุตรลดลง รวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และอำนาจในการควบคุมดูแลบุตรในเรื่องต่างๆ ก็จะลดลงไปด้วย เป็นผลให้บุตรมีโอกาสไปทำกิจกรรมเกี่ยวกับเพศมากขึ้น และการศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528:56) พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักศึกษามีทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสร้อยละ 31.6 และนักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิตแล้ว นักศึกษามีทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสร้อยละ 43.9

การศึกษาของ Flewelling และ Bauman (1990:171-174) พบว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกัน จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูงกว่าวัยรุ่นที่มีอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531:54) และ อัญชลี คคือนุรักษ์ (2535:77) จากการศึกษาศุภจรี วชิวิวัฒน์ (2533:88) ในนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน จะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และจากการศึกษาของอังสนา บุญธรรม (2535:114) ในนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับต่ำ หรือมาจากครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนชายที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับสูง

จากการศึกษาที่ผ่านมา อาจพิจารณาได้ว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดามีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน โดยนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสหย่าร้างหรือหม้าย จะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า นักเรียนที่บิดามารดา ยังสมรสอยู่ด้วยกัน

สภาพการพักอาศัย

สภาพการพักอาศัย นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น โดยเฉพาะกรณีที่ต้องมาพักอาศัยอยู่กับเพื่อนหรือเช่าหอพักอยู่ตามลำพัง ทำให้อยู่ห่างจากการควบคุมดูแลด้วยกฎเกณฑ์ของครอบครัว มีความอิสระในการปกครองตนเอง และการอยู่ตามลำพังอย่างอิสระ ทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว และมีบรรยากาศที่อาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย

นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระ ราชนูปถัมภ์ 2531: 24) ได้อภิปรายถึงเรื่องความรักในวัยรุ่นตอนหนึ่งว่า ปัจจุบัน นักเรียนนักศึกษา “พลัดถิ่น” มีปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่ปรารถนาสูงมาก เพราะการจากบ้านเข้ามาเรียนในเมืองใหญ่ และเช่าหอพักอยู่ โดยไม่มีผู้ดูแลนี้ เด็กจะมีอิสระได้พบปะกัน

การศึกษาของ ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530:284-292) พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ กับกลุ่มที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และญาติใกล้ชิด อัตราส่วนการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มแรกสูงกว่ากลุ่มหลังถึง 4 เท่าตัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภจรี วชิภักดิ์ (2533:89) ในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดามารดา และจากการศึกษาของพรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528:120) พบว่า สถานที่พักอาศัยของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาอื่นๆ เช่นเดียวกัน (อัญชลี คติอนุรักษ์ 2535:77; Kantner and Zelnik 1972: 58-62)

จากความสำคัญของสภาพการพักอาศัย จึงอาจพิจารณาได้ว่า นักเรียนที่มีสภาพการพักอาศัยไม่ได้อยู่กับบิดามารดา จะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า นักเรียนที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

ปัจจัยแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

การมีคูรััก

เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และสังคม คือ จะเริ่มมีความสนใจในเพศตรงข้าม และเริ่มคบเพื่อนต่างเพศ ทั้งนี้เพราะเป็นความต้องการตามธรรมชาติของวัยรุ่นชายและหญิงจะค้นหาบุคคลที่ตนพอใจ ประกอบกับในปัจจุบันการคบเพื่อนต่างเพศ และการเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ นับว่าวัยรุ่นมีโอกาและเสรีภาพมากขึ้น เสรีภาพดังกล่าวทำให้เกิดความใกล้ชิด ความสนิทสนม และกลายความสัมพันธ์แบบเพื่อน เป็นความสัมพันธ์แบบคูรััก หรือที่มักเรียกกันว่า "แฟน" ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแบบคูรััก ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นได้อยู่ใกล้ชิดกัน ไปเที่ยวกันตามลำพัง มีความรัก ความพึงพอใจ และความอยากรู้อยากทดลอง จึงอาจทำให้มีพฤติกรรมทางเพศต่างๆ รวมถึงความสัมพันธ์ทางเพศก่อนเวลาอันสมควรได้

จากการศึกษาที่ผ่านมายังไม่เคยมีการศึกษาโดยตรงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง การมีคูรัักจะมีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศอย่างไร เพียงแต่เป็นการศึกษาถึงการมีเพศสัมพันธ์กับคูรััก มีสัดส่วนเท่าไร ดังเช่นการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:96) พบว่านักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์กับคูรััก ร้อยละ 26.4 และนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์กับคูรักร้อยละ 6.6 และนักศึกษาล้วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีคูรัักในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531 : 62) พบว่านักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 33 และนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 89.3 และจากการศึกษาของ ศุภจรี วชิภักดิ์ (2533:44) พบว่านักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงหรือแฟน ร้อยละ 27.2

จากการศึกษาของอัญชลี ศดิอนุรัักษ์ (2535:87) พบว่า บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับนักศึกษาชายในวิทยาลัยอาชีววะ เป็นหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 56 ซึ่งมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ซึ่งพบเพียงร้อยละ 47 และจากการศึกษาของอังสนา บุญธรรม (2535:106) พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนหญิง จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรััก ดังนั้น จึงน่าสังเกตว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัักในขณะนี้มีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งส่วนใหญ่การมีเพศสัมพันธ์มักจะไปเที่ยวหญิงขายบริการทางเพศ อาจเป็นเพราะได้รับผลกระทบจากการแพร่กระจายของโรคเอดส์ซึ่งมีอัตราคิดเชื่อสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงทำให้เพศชายลดการสำส่อนทางเพศ หันไปมีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับคูรักรวมทั้งในเรื่องของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานที่แพร่เข้ามาในประเทศมีมากขึ้น

จากผลการศึกษาที่ผ่านมาข้างต้น ยังไม่มีข้อสรุปที่แน่ชัดถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีคูรัักกับพฤติกรรมทางเพศ ดังนั้นจึงน่าสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมว่า การมีคูรัักจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

การไปเที่ยวสถานเริงรมย์

ในปัจจุบันจะพบว่า สถานเริงรมย์มีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีหลายรูปแบบ เพื่อเลือกได้ตามความต้องการ เช่น โรงภาพยนตร์ ดิสโก้เทค คอกเทลเลาจ์ ผับ ไนต์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวดและสถานบริการทางเพศ วัยรุ่นจึงนิยมเข้าไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ต่างๆ แต่พบว่าสถานเริงรมย์บางแห่งมีการเผยแพร่ภาพที่ยั่วยุการมรณม์ มีการขายบริการทางเพศแอบแฝงอยู่ และมีการโชว์ต่างๆ ซึ่งกระตุ้นให้ผู้ที่ไปเที่ยวเกิดความต้องการทางเพศ และหลังจากนั้น ก็จะเกิดความต้องการซื้อบริการทางเพศของสถานเริงรมย์แห่งนั้น หรือไปหาทางผ่อนคลายความต้องการทางเพศจากแหล่งอื่น เป็นต้น

การศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:82-83) พบว่าร้อยละ 50 ของนักเรียน เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยนักเรียนหญิงนิยมไปคือฟฟี่ซ็อบ ส่วนนักเรียนชายเคยไปเที่ยวคือฟฟี่ซ็อบ อาบอบนวด และไนท์คลับ และการศึกษาของ Arya และBennett (1970:160-165) ในนักศึกษาแอฟริกาตะวันออก เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มักจะชอบเที่ยวสถานเริงรมย์

สันทัก เสริมศรี และ สิบพงษ์ ไชยพรรค (2530 : 105) พบว่าการเที่ยวสถานเริงรมย์มีส่วนสร้างโอกาสการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุด และการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531 :75)ก็พบว่า การเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือผู้ที่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 41.6 และผู้ที่ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ เคยมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 9.8

จากการศึกษาที่ผ่านมาข้างต้น จึงอาจจะพิจารณาได้ว่า นักเรียนที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์จะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์

การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

หนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หมายถึงหนังสือที่มีรูปโป๊ รูปเปลือยหรือเขียนบรรยายถึงการร่วมเพศ วันทนี วาสิกะสิน (2526:64) กล่าวว่า "...หนังสือโป๊หรือหนังสือลามกซึ่งพบว่ามี การขายอยู่ตามแผงหนังสืออย่างมากมาย หลายรูปแบบ ซึ่งง่ายต่อการหาซื้อมาดูเช่นเดียวกับการหาซื้อหนังสือพิมพ์ และวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศมักจะหามา ดูแต่การถ่ายทอดเนื้อหาในหนังสือเหล่านั้นส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ไม่เหมาะสม มีการเสนอไปในแนว ทางลามกอนาจาร ภาพโป๊ต่างๆ ตลอดจนการตอบปัญหาเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้อง จากนิตยสารประเภท

ช่วยกามารมณ์ต่างๆ เป็นต้น ...” สื่อต่างๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่เสนอความรู้ที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศทั้งสิ้น เมื่อวัยรุ่นได้อ่านหนังสือเหล่านี้ จะส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และเจตคติที่ผิดในเรื่องเพศได้ และถูกถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

การศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 81) พบว่า พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศของนักเรียนชายคือ การอ่านหรือดูหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หรือภาพโป๊ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชวนชม สกนธวัฒน์และคณะ (2529 : 75 - 76) พบว่า พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ในระดับที่รุนแรงและไม่รุนแรง คือ การอ่านและดูหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หรือภาพโป๊ ในด้านสัดส่วนของการอ่านหนังสือดังกล่าว ศุภจรี วชิภิวัดน์ (2533:67) พบว่า นักเรียนชายเคยดูหรืออ่านหนังสือที่มีภาพแสดงการร่วมเพศ ถึงร้อยละ 96.2 ในขณะที่เพศหญิงมีสัดส่วนน้อยกว่า และจากการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531:75) พบว่า การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หรือดูภาพการร่วมเพศ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ ผู้ที่เคยอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หรือดูภาพการร่วมเพศ เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 33.4 และมีเพียงร้อยละ 3.9 ที่เคยอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ แต่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาที่ผ่านมาข้างต้น จึงอาจจะพิจารณาได้ว่า นักเรียนที่อ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ จะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่อ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

การดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

ในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้เกิดสื่อในรูปแบบต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น ภาพยนตร์ หรือแถบบันทึกภาพยนตร์ ซึ่งมีการเสนอเนื้อหาที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม เช่น ภาพยนตร์ประเภท X หรือ R ซึ่งมีการแสดงการกอดจูบ การร่วมเพศอย่างชัดเจน อันอาจกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ และนำไปสู่การเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้น

การศึกษาของ ชวนชม สกนธวัฒน์และคณะ (2529 : 76-78) พบว่าปัจจัยที่มีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศคือ การดูภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นการร่วมเพศ (ประเภท X) และการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 82-83) ก็พบเช่นเดียวกัน

การศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531:76-77) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยดูภาพยนตร์ที่แสดงการร่วมเพศถึงร้อยละ 52.3 เมื่อพิจารณาตามเพศพบว่า นักเรียนชายส่วนใหญ่เคยดูร้อยละ 80.3 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยดู ร้อยละ 74.8 เคยดูเพียงร้อยละ 25.2 และพบว่า การดูภาพยนตร์ที่แสดงการร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ นักศึกษาที่เคยดูจะมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 39.6 และนักศึกษายกที่ไม่เคยดูจะมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 5.5 และจากการศึกษาของ ศุภจรี วชิภิวัดน์ (2533:68-69) พบว่า นักเรียนชายเคยชมภาพยนตร์ วีดีโอ ที่

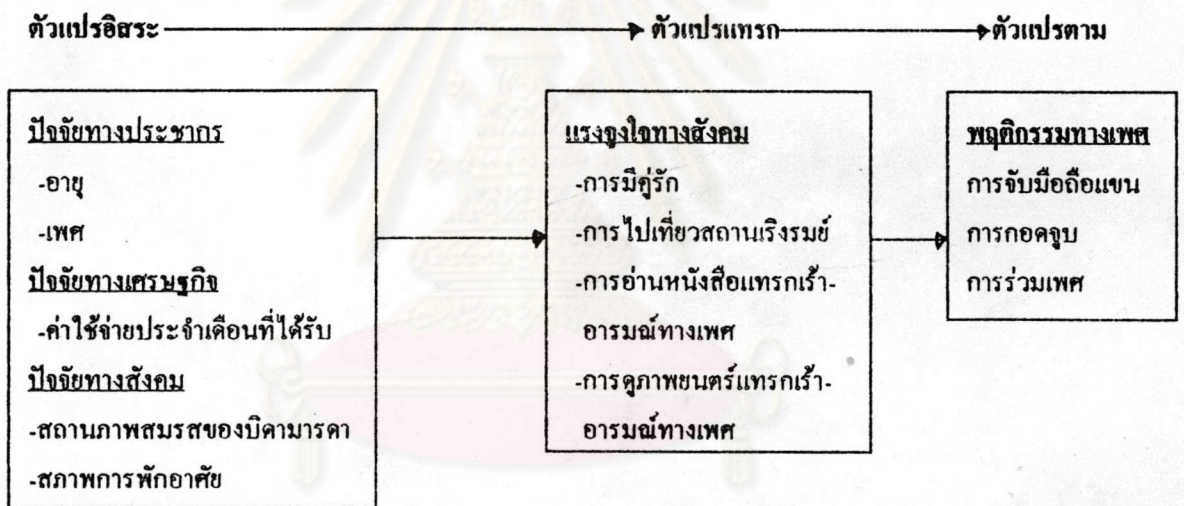
แสดงการร่วมเพศ ถึงร้อยละ 95.7 และจากการศึกษาของอังสนา บุญธรรม (2535:113) พบว่า การดู เทปโทรทัศน์หรือภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาที่ผ่านมาข้างต้น จึงอาจพิจารณาได้ว่า นักเรียนที่ดูภาพยนตร์แทรกเร้า อารมณ์ทางเพศ จะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

กรอบการศึกษา

จากแนวคิดเชิงทฤษฎี และการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทาง เพศของวัยรุ่น การศึกษาในครั้งนี้จึงได้กำหนดกรอบการวิจัยในการศึกษาไว้ดังนี้

แผนภาพที่ 2 กรอบการวิจัย

จากแผนภาพข้างต้น ตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศได้ถูกจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม อันได้แก่ อายุ เพศ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่นักเรียนได้รับ สถานภาพสมรสของบิดามารดา สภาพการพักอาศัยและตัวแปรแทรก หรือ แรงจูงใจทางสังคม ได้แก่ การมีคู่วัย การไปเที่ยวสถานบันเทิง การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ โดยตัวแปรอิสระนั้นจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการจับมือถือแขน การกอดจูบและการร่วมเพศ โดยผ่านตัวแปรแทรก

สมมุติฐานการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ และข้อค้นพบต่างๆ ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปเพื่อตั้งสมมุติฐานของการศึกษาในครั้งนี้ได้ ดังต่อไปนี้

สมมุติฐานหลักคือ

นักเรียนที่มีปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนแรงจูงใจทางสังคม แตกต่างกัน น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันด้วย

สมมุติฐานย่อย มีดังนี้

ก. ปัจจัยทางประชากร

1. นักเรียนที่อายุมากกว่า น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า โดยส่งผลกระทบผ่านการมีคู่อรัก

2. นักเรียนที่อายุมากกว่า น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า โดยส่งผลกระทบผ่านการไปเที่ยวสถานเริงรมย์

3. นักเรียนที่อายุมากกว่า น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า โดยส่งผลกระทบผ่านการอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

4. นักเรียนที่อายุมากกว่า น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า โดยส่งผลกระทบผ่านการดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

5. นักเรียนชายน่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง โดยส่งผลกระทบผ่านการมีคู่อรัก

6. นักเรียนชายน่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง โดยส่งผลกระทบผ่านการไปเที่ยวสถานเริงรมย์

7. นักเรียนชายน่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง โดยส่งผลกระทบผ่านการอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

8. นักเรียนชายน่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง โดยส่งผลกระทบผ่านการดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

ข. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

9. นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากกว่า น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนน้อยกว่า โดยส่งผลกระทบผ่านการมีคู่อรัก

ง. แรงจูงใจทางสังคม

21. นักเรียนที่มีคูรัก น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า นักเรียนที่ไม่มีคูรัก
22. นักเรียนที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์
23. นักเรียนที่อ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่อ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ
24. นักเรียนที่ดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่ดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ คือนักเรียนระดับ ปวช.ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-3 ภาคปกติในวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาล และภาคเอกชน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ปัจจัยทางประชากร

1.1 อายุปัจจุบันของนักเรียน หมายถึงอายุเต็มของนักเรียน ณ. วันที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ

- อายุ 15 ปีหรือต่ำกว่า
- อายุ 16 ปี
- อายุ 17 ปี
- อายุ 18 ปีหรือสูงกว่า

1.2 เพศของนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ เพศชาย และเพศหญิง

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

2.1 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ หมายถึง ค่าใช้จ่ายของนักเรียนที่ได้รับจากบิดามารดา ญาติ หรือผู้ปกครอง ทั้งหมดใน 1 เดือน ไม่รวมเงินที่จ่ายเป็นค่าเช่าหอพัก หรือค่าลงทะเบียนเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ

- 1000 บาท และต่ำกว่า
- 1001 ถึง 2000 บาท
- 2001 ถึง 3000 บาท
- 3000 บาท และสูงกว่า

3. ปัจจัยทางสังคม

3.1 สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะของการอยู่ร่วมกันระหว่างบิดามารดาของนักเรียน แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

- บิดาหรือมารดาเป็นหม้าย
- บิดามารดาของนักเรียนยังอยู่กินฉันท์สามีภรรยา
- บิดามารดาของนักเรียนแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง

3.2 สภาพการพักอาศัย หมายถึง การที่นักเรียนได้พักอาศัยอยู่กับใครในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

- บิดาหรือมารดา
- บุคคลอื่นรวมทั้งที่เป็นญาติและไม่ใช่ญาติ

ตัวแปรตามคือ พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ซึ่งหมายถึงกิจกรรมที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ

1. การจับมือถือแขน หมายถึง การใช้วัยวะตั้งแต่ต้นแขนไปถึงมือจับต้องแขน มือ หรือ คล้องแขนกับคู่รัก ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยตัวแปรนี้ได้จากคำถามข้อที่ 5 ส่วนที่ 2 (ภาคผนวก) “ท่านเคยจับมือถือแขนกับคู่รักหรือเพศตรงข้ามในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่” ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ให้ตอบคำถามข้อต่อไป แต่ถ้าตอบว่า “เคย” ให้ตอบคำถามในรายละเอียดคือ เหตุจูงใจในการจับมือถือแขนและความถี่ในการจับมือถือแขน

2. การกอดจูบ หมายถึง การเฝ้าโลมฝ่ายตรงข้ามโดยใช้วัยวะ เช่น มือ แขน ปาก สัมผัสกับส่วนร่างกายอีกฝ่ายหนึ่ง ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยตัวแปรนี้ได้จากคำถามข้อที่ 6 ส่วนที่ 2 “ท่านเคยกอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้ามในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่” ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ให้ตอบคำถามข้อต่อไป แต่ถ้าตอบว่า “เคย” ให้ตอบคำถามในรายละเอียดคือ เหตุจูงใจในการกอดจูบ และความถี่ในการกอดจูบ

3. การร่วมเพศ หมายถึง การที่ฝ่ายชายสอดใส่อวัยวะเพศของตนเข้าไปในช่องคลอดของฝ่ายหญิง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นเฉพาะการร่วมเพศกับเพศตรงข้ามเท่านั้นในช่วงเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยตัวแปรนี้ได้จากคำถามข้อที่ 10 ส่วนที่ 2 “ท่านเคยร่วมเพศกับใครบ้างในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่” ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ให้ตอบคำถามข้อต่อไป แต่ถ้าตอบว่า “เคย” ให้ตอบคำถามในรายละเอียดว่า เคยร่วมเพศกับใครบ้าง และความถี่ในการร่วมเพศ โดยนำคำตอบที่ได้จากตัวแปรทั้ง 3 ตัวคือ การจับมือถือแขน การกอดจูบ การร่วมเพศ มาให้คะแนนตามระดับความถี่น้อยของพฤติกรรมทางเพศในนักเรียนอาชีวศึกษา ดังต่อไปนี้

คำถาม	คะแนน	
	ไม่เคย	เคย
1. ท่านเคยจับมือถือแขนกับคู่รักหรือไม่	0	1
2. ท่านเคยกอดจูบกับคู่รักหรือไม่	0	2
3. ท่านเคยร่วมเพศหรือไม่	0	3

ในแต่ละข้อคำถาม ถ้าตอบว่า “เคย” จะมีคำถามในเรื่องของความถี่ในแต่ละพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งให้คะแนนกับคำตอบดังต่อไปนี้

คำถาม	คะแนน					
	ไม่เคย	ครั้งเดียว	นานๆ ครั้ง	1-2 ครั้ง	3-4 ครั้ง	ทุกวัน
				ต่อสัปดาห์	ต่อสัปดาห์	
1. ความถี่ในเรื่องการจับมือถือแขนกับคู่รัก	0	1	2	3	4	5
2. ความถี่ในการกอดจูบกับคู่รัก	0	1	2	3	4	5
3. ความถี่ในการร่วมเพศ	0	1	2	3	4	5

การให้คะแนนของคำตอบในแต่ละข้อโดยนำเอาคะแนนในคำตอบ “เคย” ของพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมทางเพศที่มีระดับความรุนแรงมากที่สุดของนักเรียนแต่ละคนมาคูณกับคะแนนของคำตอบซึ่งเป็นความถี่ของพฤติกรรมทางเพศนั้น เช่น ถ้าตอบว่า “เคย” ในพฤติกรรมกอดจูบกับคู่รัก และตอบความถี่เป็น 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จะได้คะแนนเท่ากับ 8 คะแนน หรือถ้า

ตอบว่า “เคย” ในพฤติกรรมกรรมการร่วมเพศ และตอบความถี่เป็น 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จะได้คะแนนเท่ากับ 12 คะแนน เป็นต้น โดยระดับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา จะเป็นตัวแปรอันดับ (Ordinal Variables) ที่มีค่าคะแนนระหว่าง 0-15

ตัวแปรแทรกกลาง ได้แก่ แรงจูงใจทางสังคม ประกอบด้วย 4 ตัวแปรคือ

1. การมีคู่รัก หมายถึง บุคคลที่มีความพึงพอใจ หรือ ความรักต่อกัน และมีการแสดงออกให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้ว่า มีความพึงพอใจ หรือความรักกับอีกฝ่ายหนึ่ง ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยตัวแปรนี้ได้จากคำถามข้อที่ 4 ส่วนที่ 2 “ท่านเคยมีคู่รักหรือแฟน (เพื่อนต่างเพศ) ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่”

2. การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หมายถึง นักเรียนได้ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น โรงภาพยนตร์ คิสโก้เทค ผับ คอกเทลเล้าจ์ ไนต์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยตัวแปรนี้ได้จากคำถามข้อที่ 1 ส่วน 2 “ท่านเคยไปเที่ยวสถานที่ต่อไปนี้หรือไม่ ไนต์คลับ คิสโก้เทค ผับ อาบอบนวด หรือสถานเริงรมย์อื่นๆ ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่” ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ให้ตอบคำถามข้อต่อไป แต่ถ้าตอบว่า “เคย” ให้ตอบคำถามในรายละเอียดคือ เหตุจูงใจในการไปเที่ยว และความถี่ในการไปเที่ยว

3. การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หมายถึง นักเรียนเคยอ่านหนังสือที่มีรูปโป๊รูปเปลือย หรือเขียนบรรยายถึงการร่วมเพศ ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยตัวแปรนี้ได้จากคำถามข้อที่ 2 ส่วนที่ 2 “ท่านเคยอ่านหนังสือปกขาวหรือหนังสือที่มีรูปโป๊ ภาพการร่วมเพศในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่” ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ให้ตอบคำถามข้อต่อไป แต่ถ้าตอบว่า “เคย” ให้ตอบคำถามในรายละเอียดคือ เหตุจูงใจในการดูหรืออ่านหนังสือ และความถี่ในการดูหรืออ่าน

4. การดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หมายถึง นักเรียนเคยดูภาพยนตร์ที่แสดงถึงการเล้าโลม การร่วมเพศ ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา โดยตัวแปรนี้ได้จากคำถามข้อที่ 3 ส่วนที่ 2 “ท่านเคยดูภาพยนตร์ วิดีโอเทป เกี่ยวกับการร่วมเพศประเภท X หรือ R ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่” ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ให้ตอบคำถามข้อต่อไป แต่ถ้าตอบว่า “เคย” ให้ตอบคำถามในรายละเอียดคือ เหตุจูงใจในการดู และความถี่ในการดู

นิยามคำศัพท์

1. พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง กิจกรรมที่มนุษย์แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งในการศึกษาคำนี้คือ การจับมือถือแขน การกอดจูบ การร่วมเพศ

2. นักเรียนอาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่กำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 1-3 ภาคปกติ เนื่องจากในปัจจุบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในวิทยาลัยมี 2 ระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) โดยบุคคลที่ศึกษาระดับปวช.นั้นจะเรียกว่า “นักเรียน” ส่วนบุคคลที่ศึกษาระดับปวส.เรียกว่า “นักศึกษา” แต่ในการศึกษาคำนี้กลุ่มตัวอย่างมาจากนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.เท่านั้น

3. แรงจูงใจทางสังคม หมายถึง สิ่งเร้าที่มีพลังมากพอที่จะชักนำให้บุคคลเกิดความรู้สึก ความอยาก ความโน้มเอียงที่จะทำ และอาจจะรวมถึงความปรารถนากระตือรือร้นโดยปราศจากเหตุผลและการไตร่ตรอง

4. สถานเริงรมย์ หมายถึง โรงภาพยนตร์ คิสโก้เทค ผับ คอกเทลเล้าจ์ ไนท์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด

5. หนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หมายถึง หนังสือที่มีรูปโป๊ รูปเปลือย มีรูปภาพการร่วมเพศหรือเขียนบรรยายถึงการร่วมเพศ เช่น หนังสือปกขาว

6. ภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ หมายถึง ภาพยนตร์ที่แสดงถึงการเส้าโลมการร่วมเพศ เช่น ภาพยนตร์ประเภท X หรือประเภท R

7. คู่รัก หมายถึง บุคคลที่มีความพึงพอใจ หรือความรักต่อกันและมีการแสดงออกให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้ว่ามี ความพึงพอใจ หรือความรักกับอีกฝ่ายหนึ่ง

8. ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากทุกแหล่งต่อเดือนและไม่รวมค่าเช่าหอพัก หรือค่าลงทะเบียน เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจทางสังคม กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี

2. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษาใช้ในการวางแผนป้องกันปัญหาซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรีต่อไป

3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไป